

Fialové temno. Hledá se vůdce nového národního obrození, znělo do oken senátorům

- CZ24 News | 11. května 2022

ČESKO: V čase Fialového temna hledáme vůdce nového národního obrození. Tato výzva zazněla v úterý odpoledne na Malé straně, hned přes ulici od budovy Senátu. Pronesl ji Jan Veleba, který sám v minulosti v Senátu působil. Dnes si podle něj demokracii přivlastnila skupinka lidí, kteří se nestydí jiným říkat, co demokracie je a co není.

Jazzová sekce má každoroční rituál jarního odhalování a naopak podzimního zahalování busty francouzského prezidenta Françoise Mitteranda, umístěné před jejím sídlem na Malé straně.

Vystavena byla i fotodokumentace a několik textů o Mitterandovi, sepsaných studentkami, které se na organizaci podílely.

Odhalení Mitterandovy busty, jediné mimo území Francie, je tradičně provázeno i shromážděním s programem, kterého se letos zúčastnil i francouzský velvyslanec. Projevy u Mitterandovy busty ale reagovaly především na aktuální dění.

Nejbouřlivější projev si připravil bývalý senátor Jan Veleba. Ten hovořil o své zkušenosti z celoživotního sledování politiky, že všechno na světě má své „majitele“, kteří se dříve či později začnou domáhat svého údajného vlastnictví.

Takže i demokracie má v posledních letech množství „vlastníků“, kteří si ji přivlastňují a osobují si právo určovat, co do demokracie ještě patří a co už ne.

„Jaký je třeba rozdíl mezi volbami s jednotnou kandidátkou Národní fronty a volbami s Národní frontou nového typu, kterou umožnil Rychetského Ústavní soud?“ nadhodil řečnický.

Pak hovořil o českých a moravských myslitelích, které v životě rád četl – o Masarykovi, Čapkovi, ale třeba také brněnském meziválečném filozofovi Arnoštu Inocenci Bláhovi. „Dnes se však myšlenky těchto osobností schovávají pod pokličku a všeobjímající ideologií je dnes EU,“ zalitoval.

Připomněl, že k odhalování Mitterandovy busty dochází „ve slavných májových dnech“.

„Ale jsou to také dny, kdy se odebírají občanství, bourají sochy a přepisují dějiny,“ zalitoval bývalý senátor.

Pak připomněl, že François Mitterand v roce 1988 pozval na snídani na velvyslanectví československé disidenty. „Nečeká nás, disidenty demokracie, jednou nějaká podobná snídáně?“ zamyslel se.

Dnes se totiž podle něj skutečně utváří nový dissent. A hledá se osobnost, která by vedla nové Národní obrození. To, co vidíme od současné vlády, je totiž „fialové temno“.

O Françoisi Mitterandovi velmi podrobně hovořil nestor české novinářiny Milan Syruček, který vzpomínal na pařížské setkání v roce 1969, kdy se prý tehdejší lídr francouzských socialistů celou dobu živě zajímal o myšlenky pražského jara.

Zmínil i pikanterie z jeho života, který byl provázen tajemstvími od narození až do smrti.

„Mitterand moc nežvanil a konal,“ shrnul muzikant Petr Hannig, třetí z řečníků. Ten se vyznal ze své lásky k Francii, na které se mu líbí mimo jiné i to, že každý její prezident je něčím mimořádný. Současný Emmanuel Macron třeba tím, že si vzal svou o generaci starší učitelku.

I Hannig hovořil o tom, že dnes ztrácíme svobodu, která mu vždy byla synonymem Francie.

„Uniká nám svoboda. Vždyť my už se dnes bojíme říci i to, že nejdůležitější je mír,“ zalitoval.

Připomněl heslo francouzské revoluce „svornost, rovnost, bratrství“. Přesně to dnes potřebujeme nejvíc, protože svorní, rovní ani bratrští nejsme ani náhodou.

[ZDROJ](#)